

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1521/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123341593
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123341593.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., 2/ E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXX/XXX, XXX XX D., 3/ H. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., 4/ J. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., 5/ K. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXX/XXX, XXX XX D., 6/ A. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXX/XXX, XXX XX D., zast. spoločným právnym zástupcom: JUDr. Mária Jakubíková, advokátka so sídlom Fr. Mojtu 43, 949 01 Nitra, IČO:34 037 721, proti povinným: 1/ L. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX N., 2/ O. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. R. XXXX/X, XXX XX N., 3/ S. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o vymoženie 31.540,69 Eur a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Erik Tóth, so sídlom exekútorského úradu T. X, XXX XX M. H., ktorý ju vedie pod sp. zn. 213EX 662/2023, v konaní o návrhu povinného 3/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1521/2023 zo dňa 27. 09. 2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1521/2023 zo dňa 27. 09. 2023 zamietla.

II. Oprávneným sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1521/2023 zo dňa 27. 09. 2023 nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1521/2023 zo dňa 27. 09. 2023 vyššia súdna úradníčka čiastočne vyhovel návrhu povinného 3/ na zastavenie exekúcie a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavila v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 300,- Eur a v časti trov exekúcie oprávnených vo výške 19,93 Eur. Vo zvyšku návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietla (výrok IV.). Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že na základe vyjadrenia oprávnených ako aj z príloh priložených oprávnenými t.j. podaním označeným ako „VEC: Oznámenie k sp. zn. EX 213 EX 662 /2023“ zo dňa 04. 08. 2023, ktoré právny zástupca oprávnených adresoval súdnemu exekútorovi, bolo preukázané, že povinný 3/ vykonal na účet právneho zástupcu oprávnených ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie sumu v celkovej výške 300,-Eur (čiastočná úhrada vo výške 50,-Eur každý mesiac od 30. 01. 2023 do podania návrhu na vykonanie exekúcie 23. 06. 2023 t.j. 6 mesiacov = 300 Eur), ktoré oprávnení nezohľadnili v návrhu na vykonanie exekúcie. Ďalšie úhrady, ktoré ani oprávnení nespochybujú boli vykonané až po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie (o čom upovedomili súdneho exekútora). Pre úplnosť je potrebné uviesť, že uvedeným podaním právny zástupca oprávnených uviedol súdnemu exekútorovi, že od povinného 3/ sú vykonávané pravidelné mesačné úhrady vo výške 50,-Eur počnúc dňom 31. 01. 2023. Nárok priznaný exekučným titulom voči všetkým povinným predstavoval náklady spojené s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 31.540,69 Eur, z čoho bol povinný 3/ zaviazaný na úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1.585,89 Eur. Povinný 3/ svoj návrh na zastavenie exekúcie ďalej odôvodnil tým, že sú tu iné

skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu nakoľko zo strany povinného 3/ bol podaný mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. V tejto súvislosti vyššia súdna úradníčka poukázala na nález Ústavného súdu, kedy podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (nálež Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19. 05. 2004). Podanie dovolania na rozdiel od odvolania nemá odkladný účinok a teda exekučný titul napadnutý dovolaním spravidla zostáva právoplatný prípadne aj vykonateľný až do právoplatného rozhodnutia dovolacieho súdu. Samotným podaním dovolania exekučný titul nezanikol, naďalej je podkladom vykonávanej exekúcie a nemôže predstavovať dôvod na zastavenie exekúcie. K námietke povinného 3/, že samotný exekučný titul sám o sebe neznamená, že exekúcia je na základe takéhoto titulu vykonateľná vyššia súdna úradníčka uviedla, že obidva exekučné tituly sú opatrené doložkami právoplatnosti a vykonateľnosti a obidva exekučné tituly nadobudli vykonateľnosť dňa 22. 11. 2022. Treba zdôrazniť, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, t.j. preskúmať jeho vecnú správnosť, ale naopak je viazaný obsahom exekučného titulu a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Exekučný súd nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule a nemá ani právomoc preskúmať či boli splnené podmienky pre vydanie exekučného titulu. Uvedené závery sú podľa názoru konajúceho súdu v súlade s nálezom Ústavného súdu SR, sp.

zn. III. ÚS 41/2011 z 03. 05. 2011. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinnému uložená povinnosť a exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou a vykonateľnosťou rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávnených nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal v zákonom stanovenej lehote povinný 3/ sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že ku dňu vydania napadnutého uznesenia, uhradil splátky vymáhanej pohľadávky v sume spolu vo výške 400,-Eur, t. j. nie je zrejmé z akého dôvodu súd vo výroku I. zastavil exekúciu v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky len vo výške 300,-Eur podľa § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, keďže ku dňu vydania napadnutého uznesenia bola uhradená suma 400,-Eur. Je toho názoru, že exekúcia mala byť zastavená v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 400,-Eur, má za to, že rozhodným momentom nie je oprávnenie vydané súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, ale samotný fakt v akej sume bola pohľadávka pred vydaním napadnutého uznesenia uhradená, čo bola suma 400,-Eur. Súd sa v napadnutom uznesení žiadnym spôsobom nevysporiadal s tvrdeniami povinného 3/, že v danej veci existujú iné dôvody, resp. skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná, resp. ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu v tomto stave, a to skutočnosť, že v súčasnej dobe prebieha na Najvyššom súde Slovenskej republiky konanie pod č. k. 9Cob/268/2022 v súvislosti s podaným dovolaním vo veci trov konania, ktorých úhrady sa oprávnení v predmetnej exekúcii domáhajú k náhrade. Zároveň v predmetnom konaní na najvyššom súde Slovenskej republiky bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré v exekučnom konaní je exekučným titulom, a to i návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutí Okresného súdu Topoľčany 5C/167/2010-1646, 5C/167/2010-1751. Súd sa nevysporiadal s oznámením povinného 3/, že v súvislosti s podaním dovolania bol dovolaciemu súdu predložený aj návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutí, ktoré sú v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný titul ako taký nezanikol, avšak tento nemusí byť vždy vymáhateľným do doby rozhodnutia o dovolaní, keďže dovolateľ predložil dovolaciemu súdu aj návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutí, ktoré sú exekučným titulom. Ani samotné vyznačenie právoplatnosti súdnych rozhodnutí, ktoré sú exekučným titulom, na ktoré súd poukazuje v bode 14. odôvodnenia napadnutého uznesenia, s poukazom na uvedené vyššie, nemá za následok oprávnenosť vymáhania takéhoto rozhodnutia, vzhľadom k uplatnenému odkladu vykonateľnosti takýchto rozhodnutí opatrených práve doložkou právoplatnosti. Samotný exekučný titul teda ani v danej veci sám o sebe ešte neznamená, že exekúcia je aj vykonateľná na základe takéhoto titulu, ako je to aj v tomto prípade. Navyše v súvislosti s vyššie naznačeným konaním oprávnených v súdnom konaní, v ktorom boli vydané rozhodnutia (exekučné tituly), prebiehajú v súčasnej dobe aj ďalšie konania zamerané na preukázanie nesprávnosti v rozhodovaní súdu, nesprávne posúdenie vydržania súdom na základe

klamlivých vyjadrení oprávnených v predchádzajúcom súdnom konaní (v ktorom bol vydaný „exekučný titul“), ktoré doposiaľ neboli ukončené a ktoré môžu mať podstatný vplyv na ne/oprávnenosť vymáhaného nároku a jeho výšky. Uvedené súd v odôvodnení napadnutého uznesenia ani len neopomenul. Povinný 3/ tak má za to, že v uvedenej exekučnej veci existujú iné, vyššie uvedené skutočnosti, ktoré bránia v súčasnej dobe vymáhateľnosti exekučného titulu.

3. Oprávnení vo vyjadrení k podanej sťažnosti uviedli, že povinný vo svojej sťažnosti opätovne zopakoval svoju argumentáciu a doterajšie tvrdenia o tom, že v tejto exekučnej veci existujú i n é skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Túto argumentáciu však povinný opätovne ničím relevantným nepodložil. To, že prebieha na Najvyššom súde SR dovolacie konanie od 19. 12. 2022 pod sp.zn. 9 Cdo/268/2022 ohľadom trov základného konania na OS Topoľčany vedenom pod sp.zn. 5 C/167/2010 a žiadosť povinného o odklad vykonateľnosti týchto exekučných titulov nespôsobuje automaticky zánik vymáhaného nároku. Povinný nemá žiaden titul na zastavenie tejto exekúcie, ako sú tieto taxatívne uvedené dôvody na zastavenia exekúcie v ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Sťažnosť nie je dôvodná, má za cieľ oddialiť exekučné konanie. Ďalej oprávnení vo výroku III., keďže si uplatňujú i trovy tohto ex. konania, trovy práv. zastúpenia advokátom za toto písomné Vyjadrenie k Sťažnosti povinného podľa Vyhl. MS SR č. 655/2004 Zb.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v z.n.p.p., navrhli súdu výrok zmeniť a priznať im náhradu trov práv. zastúpenia advokátom proti povinnému za 1 úkon práv. služby za 6 zastupovaných za Vyjadrenie k Sťažnosti povinného zo dňa 06. 11. 2023, pričom 1 úkon práv. služby je suma 242,17 Eur, rež. paušál je v r. 2023 suma 12,52 Eur a 20 % DPH je čiastka 51,13 Eur. Potom je 1 úkon za jedného zastupovaného suma 306,82 Eur x 6 = 1.840,92 Eur, pričom pomer úspechu nás, oprávnených je 98,10 % a odmena je za 1 úkon za 6 zastupovaných klientov krátená na sumu 1.805,94 Eur.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

10. Treba konštatovať, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnila. Odôvodnenie napadnutého uznesenia súd považuje za dostatočné, jasné a za vecne správne. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, sťažnostný súd musel sťažnosť povinného 3/ ako nedôvodnú zamietnuť, keď povinný 3/ v podanej sťažnosti v podstate zopakoval len tie isté argumenty, ktoré uviedol aj v návrhu na zastavenie exekúcie.

11. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky súd prvej inštancie k opätovnej námietke povinného 3/ ohľadom vykonaných úhrad poukazuje na to, že dôvod na zastavenie exekúcie na základe splnenia vymáhaného nároku zo strany povinného (v zmysle § 61k ods.1 písm. a) Exekučného

poriadku), je v zmysle literatúry a rozhodovacej praxe v zásade daný iba vtedy, ak k splneniu judikovanej pohľadávky oprávneného došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania (t.j. do podania návrhu na vykonanie exekúcie). Ak nastane splnenie vymáhaného nároku oprávneného povinným až po začatí exekučného konania, ako tomu bolo aj v tomto prípade, nejde o dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle uvedeného ustanovenia tak, ako sa toho dožaduje povinný. Toto plnenie treba považovať už za plnenie vymožené v rámci exekučného konania a toto plnenie musí zohľadniť už súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Keďže bolo preukázané, že do podania návrhu na vykonanie exekúcie povinný 3/ vykonal úhrady v celkovej výške 300,-Eur (uvedené napokon nebolo ani sporené), súd prvej inštancie považuje rozhodnutie vyššej súdnej úradníčky o zastavení exekúcie v časti úhrad vo výške 300,-Eur za vecne správne.

12. Názor povinného 3/, ktorý prezentoval v rámci podanej sťažnosti, že exekučný súd by mal zohľadniť úhrady vykonané až do rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie, nemá oporu ani v zákonnej úprave a ani v rozhodovacej praxi exekučného súdu. V úplnej krajnosti by to totiž znamenal, že exekučný súd by mal podľa povinného rozhodovať o každej čiastkovej úhrade vykonanej v priebehu exekúcie, čo by nebolo v súlade ani so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania. Hoci s tým povinný 3/ nesúhlasí, exekučný súd prihliada len na úhrady vykonané pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, pretože len tieto úhrady sú relevantné pre posúdenie toho či sa exekučné konanie začalo dôvodne alebo nie, teda či oprávnení podali návrh na vykonanie exekúcie oprávnene alebo nie, a v akom rozsahu. Predsa to, či oprávnení podali návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, nemožno posudzovať vzhľadom na úhrady, ktoré povinný 3/ vykonal až po podaní tohto návrhu, a teda také úhrady, o ktorých oprávnení v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nemali ani len vedomosť. To, že exekučný súd nezastavil exekúciu aj v ďalších preukázaných úhradách, však neznamená, že súdny exekútor bude naďalej vymáhať pohľadávku aj v rozsahu týchto úhrad. Práve naopak, súdny exekútor je povinný tieto úhrady zohľadniť (keďže mu boli oznámené) a v uvedenom rozsahu pohľadávku už nevymáhať. Povinný 3/ si musí uvedomiť, že predmetná exekúcia sa začala z dôvodu, že dobrovoľne neplnil vykonateľný exekučný titul, a teda mu nezostáva iné než strpieť výkon exekúcie. V tejto súvislosti sťažnostný súd ešte povinného 3/ poučuje, že v zmysle § 61f ods. 1 Exekučného poriadku po doručení upovedomenia o začatí exekúcie nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku len vtedy, ak sa plnenie v rozsahu, v ktorom prislúcha exekútorovi podľa § 60 ods. 2 Exekučného poriadku, dostane exekútorovi. Inak povedané, povinný 3/ by mal plniť splátky vymáhaného nároku súdnemu exekútorovi, ktorý prijaté úhrady po odpočítaní trov exekútora prepošle oprávneným. Netreba totiž opomenúť, že pre ukončenie exekúcie vymožením nároku, je nevyhnutné, aby boli uhradené aj trovy súdneho exekútora.

13. V nadväznosti na vyššie uvedené tak ani tento sťažnostný súd nevzhladol zákonné dôvody pre zastavenie exekúcie aj v časti úhrad vo výške 100,-Eur, ktoré povinný 3/ uskutočnil v období po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. po 23. 06. 2023 do podania návrhu na zastavenie exekúcie, t.j. do 12. 09. 2023. Uvedenú námietku tak sťažnostný súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

14. Ďalej povinný 3/ opätovne namietal, že vo vzťahu k exekučnému titulu podal dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, čo podľa neho predstavuje okolnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu. K uvedenému vyššia súdna úradníčka správne v napadnutom uznesení uviedla, že podanie dovolania voči exekučnému titulu nie je skutočnosťou, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu, a teda dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, s ktorým záverom sa stotožnil aj súd prvej inštancie. Treba dodať, že zákonodarca výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, no z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 MCdo 3/2011 z 28. 03. 2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ vôbec nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, atď.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejmé, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. S určitosťou však medzi ne nemožno zaradiť podanie mimoriadneho opravného prostriedku resp. priznanie odkladného účinku dovolaniu voči právoplatnému exekučnému titulu, a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok konania pred dovolacím súdom. Zastavením exekúcie z dôvodu podania mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému exekučnému titulu by došlo k neprípustnému zásahu do práv oprávneného a k porušeniu jeho práva na prístup súdu,

pretože ak by dovolací súd dovolanie odmietol resp. zamietol, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné. Dôvodnosť návrhu na zastavenie exekúcie predsa nemožno založiť len na predpokladom úspechu mimoriadneho opravného prostriedku. Takýto postup by bol neprípustný a nemajúci oporu v Exekučnom poriadku, ako aj v rozpore s princípmi právneho štátu. Až v prípade, ak by výsledkom konania dovolacieho súdu bolo rozhodnutie, ktorým by bolo dovolaniu vyhovené, t.j. exekučný titul by bol zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, avšak nie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ale podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu).

15. Uvedené úvahy rovnako platia aj vo vzťahu k návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, ktorý povinný 3/ podal spolu s dovolaním. Samotnému podaniu návrhu na odklad vykonateľnosti totiž zákonodarca nepriznal žiadne právne účinky vo vzťahu k exekučnému titulu. Vykonaniu exekučného titulu tak toho času nebráni žiadna zákonná prekážka, na ktorú by mal exekučný súd prihliadnuť. Až prípadné rozhodnutie, ktorým sa takémuto návrhu vyhovie a odloží sa vykonateľnosť exekučného titulu, bude mať v danej veci za následok odklad exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Opäť, nepôjde však o dôvod pre zastavenie exekúcie. Dôvodom na zastavenie exekúcie by bolo jedine zrušenie exekučného titulu v dôsledku toho, že by podanému dovolaniu bolo vyhovené a exekučný titul by bol zrušený. Uvedená skutočnosť však dosiaľ exekučnému súdu nebola preukázaná.

16. Pokiaľ povinný 3/ poukazoval na iné prebiehajúce konania zamerané na nesprávnosti v rozhodovaní súdu, nesprávne posúdenie vydržania súdom v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, uvedené opäť nezakladá dôvody pre zastavenie exekúcie. Úlohou exekučného súdu je rozhodovať o zastavení exekúcie len v prípadoch preukázanej existencie skutočností, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 61k ods. 1 Exekučného poriadku). Z povahy exekučného konania vyplýva, že musí ísť o také skutočnosti (pokiaľ logicky porovnáme jednotlivé dôvody zastavenia exekúcie zo strany súdu), pre ktoré je ďalší výkon exekúcie spôsobilý založiť kolíziu s procesnými zásadami, ktoré môžu mať podklad v práve hmotnom, na ktorých je exekúcia ako procesný inštitút vybudovaná, alebo sú protichodné vo vzťahu k účelu, ktorý sa exekúciou sleduje, a to je zaistenie efektívneho splnenia povinnosti priznanej exekučným titulom. Dôvody pre zastavenie exekúcie sú taxatívne uvedené v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a viažu sa predovšetkým k vymáhanej povinnosti (jej existencii) prípadne k osobe oprávnenej a povinnej z exekučného titulu. Povinný však v danom prípade žiada exekúciu zastaviť z dôvodu, že nesúhlasí s právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, pretože v konaní, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, súd nerozhodol podľa jeho názoru správne. Uvedené však nemožno vyhodnotiť ako skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu. Akékoľvek úvahy ohľadom správnosti či nesprávnosti procesného postupu a rozhodovania iného súdu v základnom konaní nemajú totiž vplyv na vedenie samotnej exekúcie, t.j. nie sú vo vzťahu k tomuto exekučnému konaniu relevantné za stavu, že exekučný titul je naďalej materiálne i formálne vykonateľným.

17. Premietnutím uvedeného na prejednávanú vec tak sťažnostný súd musí konštatovať, že predmetná exekúcia sa nevykonáva v rozpore s Exekučným poriadkom, keď prebieha na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý nebol dosiaľ zrušený a ani inak zmenený a povinný 3/ ho dosiaľ (v rozsahu, ktorý sa ho dotýka) dobrovoľne nesplnil, pričom ani sťažnostný súd nezistil dôvody na zastavenie tejto exekúcie v celom rozsahu tak, ako to žiadal povinný 3/. Za daného skutkového stavu tak povinnému 3/ nezostáva iné než strpieť výkon exekúcie na jeho majetok.

18. V súvislosti s ďalšou argumentáciou oprávnených či povinného 3/ súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, HiroBalani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

19. Na základe vyššie uvedeného tak súd prvej inštancie nemohol inak ako sťažnosť povinného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1521/2023 zo dňa 27. 09. 2023 zamietnuť v celom rozsahu, keď povinný 3/ neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie v celom rozsahu podľa osobitného predpisu.

20. Keďže povinný 3/ inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávnenými, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

21. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie. Tropy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a tropy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania.

22. Oprávnení si v súvislosti s podaním vyjadrenia k sťažnosti povinného 3/ uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania v sume 1.805,94 Eur.

23. Vzhľadom na zamietnutie sťažnosti povinného 3/ by súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania o sťažnosti priznal oprávneným ako úspešnej strane. V prejednávanej veci však súd prvej inštancie dospel k záveru, že písomné vyjadrenie oprávnených k sťažnosti povinného 3/ nemalo na ich strane za následok vznik takých trov, ktoré by boli potrebné na účelné uplatňovanie práva proti povinnému 3/. Hoci boli oprávnení na vyjadrenie vyzvaní zo strany súdu, nemožno prehliadnuť to, že obsahom ich vyjadrenia neboli žiadne nové zásadné skutočnosti, v podstate oprávnení zopakovali svoje vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie, a zároveň v danom prípade sa nejednalo o vec so zložitým právnym posúdením, pričom oprávneným bola priznaná náhrada trov v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie. V dôsledku uvedeného preto súd prvej inštancie oprávneným nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného 3/ nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).